

mest naturlige Vej, og det gjorde jeg da i Folketinget. Men hvad gjorde saa det ærede Medlems Partifæller i Folketinget? Hørte man saa kun Røster om, at der stod ikke noget om Udvisning? Nej, Diskussionen tog en helt anden Vending: Det er dog skandaløst, at Justitsministeren læser denne Skrivelse op, det er jo en privat Skrivelse! Saa tog Sagen pludselig den Vending. Det ærede Medlem kan tale med sin Partifælle Hr. Hauge, som Gang paa Gang stod op og nævnte, ikke blot at der ikke var Tale om Udvisning, men han sagde tydeligt og klart: Det er dog en Skandale, at denne Skrivelse bliver læst op her, det er jo en privat Skrivelse! Jeg maatte saa ind paa at udtale mig om, ikke hvorvidt det var rigtigt eller ikke, det, der stod, men hvorvidt det var en privat Skrivelse, og det maatte jeg hævde, at det ikke var, for en Skrivelse, der er stilet til Justitsministeren og underskrevet af Socialdemokratisk Forbund, underskrevet „Ærbødigt Th. Stauning“, er ikke en privat Skrivelse, saa meget mindre som denne Skrivelse ikke blot var sendt til Justitsministeriet, men ogsaa til Udenrigsministeriet, og baade Udenrigsministeriet og jeg opfattede det som en Anmodning om Udvisning. Skrivelsen skal blive fremlagt i det Udvalg, som bliver nedsat om denne Sag, men jeg maa altsaa gøre det ærede Medlem opmærksom paa for det første, at jeg har udtalt mig om de Ord, han citerede, og for det andet, at hele Spørgsmaalet har været til Diskussion i Folketinget under den saakaldte Rangeringsdebat, hvorunder det ærede Medlems Partifæller i Folketinget tog det Standpunkt at sige: Det er skandaløst, at Justitsministeren oplæser denne Skrivelse, det er jo en privat Skrivelse! Skal vi have Sagen debatteret her, saa for mig gerne, men Skrivelsen vil som sagt blive fremlagt i Udvalget, og jeg tror, at ingen, der læser den igennem, vil være i Tvivl om, hvad den sigter til, nemlig at vedkommende Journalist maa blive udvist af Landet.

Formanden: Jeg finder Anledning til at gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa, at under Forhandlingerne her i Tinget nævnes Medlemmerne ikke ved Navn.

Martin Olsen: Den højtærede Minister vil nu gøre gældende, at han havde opfattet denne Skrivelse som en Anmodning om Udvisning. Ja, saa vil jeg sige, at den højtærede Minister har en ganske mærkelig Maade at læse Skrivelser paa. Her staar nemlig i den Skrivelse fra vedkom-

mende, der er Tale om: „Jeg maa antage, at den danske Regering vil føle det som sin Pligt ogsaa at beskytte socialdemokratiske Rigsdagsmænd mod Uforskamthed fra en Udlænding, som nyder Gæstfrihed her, idet jeg føler mig overbevist om, at en Henstilling fra Regeringen paa rette Sted vil være virkningsfuld og bidrage til, at disse sjofte Angreb paa danske Borgere i den franske Presse maa ophøre.“ Der er ikke Gnist af Tale om Udvisning, men om en Henstilling fra Regeringen til vedkommende, for at disse Angreb kan ophøre. Man tror, den vilde være virkningsfuld. Der er ikke Gnist af Tale om Udvisning. I øvrigt gør den højtærede Justitsminister gældende, at han har taget den Debat op, og at navnlig, naar han var alene med Rigsdagsmænd i Folketinget, gik det saa udmærket at blive enige. Ja, det kommer an paa, hvad de er blevet enige om. Hvis de er blevet enige om, at den højtærede Minister har Ret, saa var de jo ogsaa enige, men det er ikke noget, som hæver Ministeren. For øvrigt vil jeg sige, at det rette Forum for en Fortsættelse af denne Diskussion vil være Folketinget. Der er de Folk, der er Tale om, og der vil den højtærede Minister faa al ønskelig Lejlighed til at give det Forsvar, som er saa nødvendigt for ham.

Justitsministeren (Rytter): Det var kedeligt, at det ærede Medlem ikke læste hele Skrivelsen op, for havde han gjort det, vilde Landstinget have kunnet faa samme Indtryk, som man fik i Folketinget. Alle rede i de Ord, det ærede Medlem læste op om en Udlænding, som nyder Gæstfrihed her i Landet, mærkede man Tendensen: Men lad os faa hele Skrivelsen læst op. Den er citeret i Folketingstidende og skal blive fremlagt for Udvalget; der er ikke et Menneske, som vil være i Tvivl om, hvortil der sigtes. Derfor var det ganske karakteristisk, at det ærede Medlems Meningsfælle i Folketinget sagde: det er dog skandaløst, det er en privat Skrivelse. Maa jeg ikke høre det ærede Medlems Udtalelse om, hvorvidt det ærede Medlem mener, det er en privat Skrivelse eller ikke? (*Martin Olsen:* Det kommer slet ikke Sagen ved). Det var interessant for mig at vide det, for det er kedeligt for mig her i Tinget at skulle diskutere ud fra een Forudsætning og i Folketinget ud fra en anden. Det ærede Medlem maa kunne sige, om det er en privat Skrivelse eller ikke. For det andet: naar det Spørgsmaal er klaret, lad os saa faa Skrivelsen læst op i sin fulde Ordlyd. Saa skal vi nok klare Resten. (*Martin Olsen:*